

како темень облакъ, Сабби ми сѣ, како силенъ оганъ. *М.* 542. Ранѣли го трѣста дрѣбни пушки. *Д.* 3, 3—4. Дѣлга пушка бойлиѣ. *Д.* 18, 24. Пушки-ти им гърмиѣт като дрѣбен ми дѣжд. *Д.* 42, 20. Кралевъ зетъ на колъ виситъ, а зло ти мислитъ (пушка). *М.* р. 531. (*ит.*).

Пушкѣало *с. с.* пушка: На тѣзи бреши турихъ петъ пушки настанены и нагласены като пушкала (топове). *Р. С.* 95.

Пушкамъ Пушж *м. дл.* стрѣляю: **Пушнж** *м. однокр.* стрѣльну: Сѣчь знаѣше само да се весели и да пушка. *Тб.* 21. Мачно се видѣше на казацитѣ да изучватъ нѣкоя дисциплина, кога сѣ безъ работа, само дѣто пушкахъ въ бѣлегъ, припускахъ на конь и гонѣхъ дивечъ въ стениѣ и ливадѣто. *Тб.* 23. Прѣзъ всичкѣ-тѣ тѣжъ ноцъ пушкати и ся веселѣтъ. *Ч.* 33. Ловчиѣтъ ся хвалилъ на другарь-тъ си изъ пѣтъ-тъ, че пуши добръ. — — „Абе, Найдене, ты до десѣтина пѣти пушнж, и нищо не утрепа“. *Ч.* 202. Пушка се (*Man schiesst*). *Рш.* 92. Той трети пѣтъ ште да пушне. *иб.* Той фанатикъ пушналъ врѣзъ него. *П.* 29.

Пушкаръ *с. м.* 1) стрѣлокъ: Лисицата си намазала глава-та съ сыренѣе па хокала: „бѣгай, нане вѣлчо! че идатъ пушкарѣ да ны утѣпѣтъ!“ *Ч.* 258. 2) оружейный мастеръ. *Пс.* 4, 59.

Пушченъ *пр.* ружейный: Пушчени цѣви. *Л. Д.* 1872 р. 168.

Пушж *м. дл.* 1) дымлю: Като дървата закачваха да ся нагорещаватъ до толкозъ, щото да пушатъ, той тогава, отъ безкрайный трудъ, принудваше ся да остави работата. *Р. А.* 35. При тва планината престана да пуши. *иб.* 2) курю: Едни пушатъ цигаркы-ты си една по другъ, а други куркатъ наргелета-та. *Л. Д.* 1869 р. 121. Кога то сѣдѣхме една вечеръ тѣй двама и пушакме и пияхме червено винце. *Л. Д.* 1875 р. 129. Дѣлго време двата приятеля сѣдѣле и пушили чубуците си. *З.* 244. Срѣщнице ѣ кѣту хашъишъ, кое нѣкои си Българи пушкѣтъ вмѣсту духанъ. *Пк.* 60**).

Пушарѣце *эпитетъ* ежа: Ми сѣ спуци едно еже, Ми целива една желка. Ъ догледа желюрок-отъ, Та сѣ спуща по ежето: „Море еже пушарѣце! Чѣа жена си целивалъ?“ *М.* 28.

Пущина *с. ж. вм. прил.* проклятый, негодный, противный: Тая пущина (ракыя) умори прѣди три години брата ми. *Л. Д.* 1869 р. 110. Тая казанлъшка гюлова ракия е измислена, вѣрвате ми, отъ нѣкой дяволъ или отъ магѣосникъ — — Хайдете найпослѣ да оставиме и ние тая пущина. *З.* 195. Бей, тѣзи наденица много солена, хемъ вѣта, сякашъ че е останала отъ чумовото... пакъ пущината че сладко вино пиѣ. *Зк.* 85. (Баба) ми напреда две вретена, си 'и клала на полица; дошло маче лизна, дошло куче, гризна; чѣтъ пустино ошъ щурино, толку сумъ си напреда; на дѣдо кошуля, на баба марама. *М.* 661. Ония